

अवर्जान् (von अवर्जित् mit अवर्ज) n. das Abgestreifte, Abgeriebene RV. 1, 163, 5.

अवर्मूर्धशय (1. अव-मूर्धन् + शय) adj. mit herabhängendem Kopfe ruhend P. 3, 2, 15, V Artt. 3, Sch. gaṇa पार्श्वार्दि.

अवर्मृष्य (von मर्म् mit अवर्ज) adj. berührbar: अनवर्मृष्यैः (राक्षसैः) ÇAT. Br. 1, 4, 3, 1.

अवय (von अवि) in शतवय adj. hundred Schafe zählend: सन्तसाष्टयं पशुमुत गव्यं शतावयम् RV. 5, 61, 5.

अवयन्त (von यन् mit अवर्ज) n. Sühnung, Reinigung VS. 8, 13, 20, 17.

अवयव m. Glied, Theil AK. 2, 6, 2, 21, 3, 4, 118. H. 566. ÇVETÀÇ. Up. 4, 10. M. 1, 16—18. Suçr. 2, 132, 20. Hit. III, 83. Ragh. 12, 43. Amar. 40. 46. P. 1, 4, 46, Sch. 2, 2, 1, Sch. Sāh. D. 13, 14. शरीराव° P. 5, 1, 6. सात्त्वाव° 4, 1, 173. Am Ende eines adj. comp. f. आ PAÑKAT. 46, 2. Ragh. 3, 7. Die अवयवाः Schlussglieder bilden den 7ten पदार्थ in der Logik des Njāja-Systems Njāja-S. 1, 1, 32. MADHUS. in Ind. St. 1, 18, 24. Z. d. d. m. G. 6, 4. Verz. d. B. H. No. 663. 668. 671.

अवयविन् (von अवयव) adj. aus Gliedern oder Theilen bestehend; ein Ganzes P. 2, 2, 1, Sch. Sāh. D. 13, 14. Njāja-S. 1, 32—34. Z. d. d. m. G. 6, 14, N. 2.

अवया (von या mit अवर्ज) adj. weichend, ablassend, s. अनावया.

अवयान् (von यन् mit अवर्ज) f. P. 3, 2, 72. Vop. 26, 65. Declin. (nom. °यास्) P. 8, 2, 67. Vop. 3, 107—109. 136. Opferantheil: अस्ति हि ष्मा ते प्रुष्मिन्नवयाः RV. 1, 173, 12. या तेषामवया इरिष्टिः AV. 2, 35, 1.

अवयान्तर (von या mit अवर्ज) m. Abwender, Besänftiger: अवयाता हरे-सो दिव्यस्य (vgl. AV. 2, 2, 2) RV. 8, 48, 2. इर्मतीनाम् 1, 129, 11.

अवयातेकस्मै (अवयात [von या mit अवर्ज] + हे°) adj. dessen Groll besänftigt, versöhnt ist RV. 1, 171, 6.

अवयान् (von या mit अवर्ज) 1) das Heruntergehen (Gegens. उद्यान) AV. 8, 1, 6. — 2) Rückzug Lalit. 150, N. 4. Vgl. अयान. — 3) Besänftigung, Aussöhnung: इयं धीर्भूया अवयानमेयाम् RV. 1, 185, 8.

अवयुर्न (3. अ + व°) adj. unkenntlich, wirre: तमैः RV. 6, 21, 3.

अवर (von 1. अवर्ज) 1) adj. f. आ, Declin. P. 1, 1, 34. 7, 1, 16. Vop. 3, 9, 12. 37. Gegens. पर. a) unten befindlich, der untere: अवरै वृत्तैः RV. 2, 24, 11. आ समुद्राद्वरदा परस्मात् 7, 6, 7. 10, 120, 7. AV. 1, 8, 3. 12, 4. 7, 41, 1.

शं ते परेभ्यो गात्रेभ्यः शमस्त्ववेरेभ्यः VS. 23, 44. 7, 5. compar. अवरतर ÇAT. Br. 3, 1, 1, 1. Uebertr. niedrig, gering, wenig geachtet ÇAT. Br. 5, 1, 1, 12. प्राणेन रत्नवरं (die Mādhi.-Rec. ÇAT. Br. 14, 7, 1, 13 hat st. d.: अपरं) कुलायम् Bṛh. Ār. Up. 4, 3, 12. कर्मन् Mund. Up. 1, 2, 7. न नरेपाव-रेण प्रोक्त एषः Kaṭhop. 2, 8. अद्धानः शुभो विद्यामाददीतावरादपि । अ-त्यादपि परं-धर्मम् M. 2, 238. अवरवर्णन 3, 241. 9, 248. अदीर्घकाले न तु देवि जीविते वृषो ऽवरामय महीमधर्मतः R. 2, 21, 62. हरेण क्ववरं (be- deutend weniger werth) कर्म बुद्धियोगात् Bhag. 2, 49. प्रथमावरत्नम् die höchste und niedrigste Stellung Kumāras. 7, 44. अवरावर der alternie- drigste: न हि प्रकृष्टान्प्रेष्यास्तु प्रेषयत्यवरावरान् R. 5, 53, 24. 69, 21. Vgl. अनवर. — b) der hintere, nachstehend, nachfolgend, später, jün- ger H. 1542. मनोज्ञया अवरं इन्द्रं आसीत् RV. 1, 163, 9. ब्राह्मणो हेतु- र्वरो निषीदन् 10, 88, 19. अन् यत्पूर्वा अरुहेत्सनाबुवो नि नव्यमीध्वरामु धावते 1, 141, 5. पृच्छतो ऽवरासः पराणि 6, 21, 6. प्रथमच्छद्वरो आ विवेश

अवरत्नम् (von 1. अवर्ज) 1) adj. f. आ, Declin. P. 1, 1, 34. 7, 1, 16. Vop. 3, 9, 12. 37. Gegens. पर. a) unten befindlich, der untere: अवरै वृत्तैः RV. 2, 24, 11. आ समुद्राद्वरदा परस्मात् 7, 6, 7. 10, 120, 7. AV. 1, 8, 3. 12, 4. 7, 41, 1. शं ते परेभ्यो गात्रेभ्यः शमस्त्ववेरेभ्यः VS. 23, 44. 7, 5. compar. अवरतर ÇAT. Br. 3, 1, 1, 1. Uebertr. niedrig, gering, wenig geachtet ÇAT. Br. 5, 1, 1, 12. प्राणेन रत्नवरं (die Mādhi.-Rec. ÇAT. Br. 14, 7, 1, 13 hat st. d.: अपरं) कुलायम् Bṛh. Ār. Up. 4, 3, 12. कर्मन् Mund. Up. 1, 2, 7. न नरेपाव-रेण प्रोक्त एषः Kaṭhop. 2, 8. अद्धानः शुभो विद्यामाददीतावरादपि । अ-त्यादपि परं-धर्मम् M. 2, 238. अवरवर्णन 3, 241. 9, 248. अदीर्घकाले न तु देवि जीविते वृषो ऽवरामय महीमधर्मतः R. 2, 21, 62. हरेण क्ववरं (be- deutend weniger werth) कर्म बुद्धियोगात् Bhag. 2, 49. प्रथमावरत्नम् die höchste und niedrigste Stellung Kumāras. 7, 44. अवरावर der alternie- drigste: न हि प्रकृष्टान्प्रेष्यास्तु प्रेषयत्यवरावरान् R. 5, 53, 24. 69, 21. Vgl. अनवर. — b) der hintere, nachstehend, nachfolgend, später, jün- ger H. 1542. मनोज्ञया अवरं इन्द्रं आसीत् RV. 1, 163, 9. ब्राह्मणो हेतु- र्वरो निषीदन् 10, 88, 19. अन् यत्पूर्वा अरुहेत्सनाबुवो नि नव्यमीध्वरामु धावते 1, 141, 5. पृच्छतो ऽवरासः पराणि 6, 21, 6. प्रथमच्छद्वरो आ विवेश

अवरत्नम् (von अवर्ज + पर) adv. nacheinander, aufeinander: यस्मि- त्समुद्रो धौर्भूमिस्त्रयो ऽवरपरं श्रिताः AV. 14, 3, 20.

1. अवरवर्ण (अ° + व°) m. eine niedrige, verachtete Kaste: अवरवर्णन M. 3, 241. 9, 248.

2. अवरवर्ण (wie eben) m. ein Mann aus einer verachteten Kaste, ein Çūdra AK. 2, 10, 1.

अवरवर्णक m. dass. Çabdār. im ÇKDR.

अवरव्रत (अ° + व्रत) m. Sonne Trik. 1, 1, 98. — Vgl. अर्कव्रत.

अवरशिला (अ° + शि°) f. N. pr. eines buddh. Klosters HIGUEN-TSANG 188. — Vgl. पूर्वशिला.

अवरशैल (von अवरशिला) m. pl. N. einer buddhistischen Schule Burn. Intr. 446. Lot. de la b. I. 337. — Vgl. पूर्वशैल.

अवरं स्वाहाकारं करोति परो देवताम् ÇAT. Br. 4, 1, 1, 23. अतरं मृत्योरमृतमित्यवरं ह्येतन्मृत्योरमृतम् 10, 3, 2, 4. 12, 2, 3, 6. अ- वरपुरुषाः die Nachkommen Kāṇḍ. Up. 4, 11, 2. चतुरो ऽवरान् die 4 fol- genden M. 3, 23. दत्तो विवस्वानवरो (darauf) ऽरिष्टेनमिस्तथैव च । कश्य- पश्च u. s. w. R. 3, 20, 9. पूर्वत्रे नावरः पुत्रो ज्येष्ठो राज्ये ऽभिषिच्यते 2, 110, 36. P. 3, 3, 136. अवरोक्त zuletzt genannt Kāṭj. Çr. 1, 10, 5. श्रुतेन बाल- स्यानेन जन्मना चावरो ह्यरुम् R. 2, 106, 22. मसिनावरो मासावरः Siddh. K. zu P. 2, 1, 31. यद्वरं केषाम्ब्याः, यद्वरामयकृपायाः Sch. zu P. 3, 3, 136. 137. रामाद्वेषणाधोऽन्तो ऽवरः Vop. 5, 10. कृत्वाद्वरो गदः 21. का- लावर der Zeit nach später 3, 37, Cl. 3. जरावरः die auf jara folgenden (Wörter) AK. 2, 6, 1, 49. — c) westlich ÇAT. Br. 1, 6, 3, 11. — d) näher: अवरं चक्रियावसे RV. 2, 34, 14. परो वंदात्यवरेण पित्रा 6, 9, 2. शिशानो ऽवरं परं च 10, 87, 3. 1, 153, 3. 8, 64, 15. 9, 97, 17. 10, 15, 1. 56, 6. 7. 88, 17. यमः परो ऽवरो विवस्वात्ततः परं नानि पश्यामि किं च न AV. 18, 2, 33. 1, 17, 2. 5, 11, 5. 24, 6. 10, 7, 21. — e) am Ende eines adj. comp. nach ei- nem Wort, das ein Grössenverhältniss bezeichnet: das Mindeste, das niedrigste Maass, der niedrigste Betrag: इषुमात्रावरं स्वण्डिलमुपलिप्य Āç. Gṛh. 1, 3. संवत्सरावरेषु (wenigstens ein Jahr während) सत्रेषु Kāṭj. Çr. 13, 4, 5. त्रिरात्रावरम् 4, 11, 3. दशावरा (aus Zehnen zum Mindesten bestehend) परिपत् M. 12, 110—112. त्र्यवरं wenigstens drei 3, 187. 8, 60. ज्ञाँ. 2, 69. त्र्यवरम् wenigstens dreimal M. 11, 80. कार्षापणावर 8, 274. 10, 120 (an beiden Stellen von den Erkl. sehr künstlich gedeutet). Verz. d. B. H. No. 1149. 1150. — 2) f. °रा a) Hintertheil des Elephanten H. 1228, Sch. an. 3, 515. Vgl. अपर 3, b. — b) ein Bein. der Durgā H. an. Viçva im ÇKDR. — 3) n. Hintertheil des Elephanten AK. 2, 8, 2, 8. Trik. 2, 8, 39. MED. r. 108. Vgl. अपर 4, b. — Vgl. परावर und पराऽवर.

अवरङ्गसाहू die sanskritisirte Form von A u r u n g z e b Ind. St. 2, 245, 27.

अवरज (अ° + ज) adj. 1) niedrig geboren, subst. Çūdra M. 2, 223. — 2) nachgeboren, jünger: अय्य चावरजं विद्मि धातरं मा तु लहमाणम् R. 3, 75, 10. subst. m. ein jüngerer Bruder AK. 2, 6, 1, 43. H. 552. 9. R. 3, 1, 6.

18. 6, 13, 6. f. °ना eine jüngere Schwester Ragh. 6, 58. 84. 12, 32.

अवरत्त s. u. रम् mit अवर्ज und अनवरत्त.

अवरत्तम् (von अवर) adv. P. 5, 3, 29. °तो वसति, अगतः, रमणीयम् Sch.

अवरत्ति (von रम् mit अवर्ज) f. das Nachlassen, Aufhören AK. 3, 3, 38. H. 1522.

अवरपरम् (von अवर + पर) adv. nacheinander, aufeinander: यस्मि- त्समुद्रो धौर्भूमिस्त्रयो ऽवरपरं श्रिताः AV. 14, 3, 20.

1. अवरवर्ण (अ° + व°) m. eine niedrige, verachtete Kaste: अवरवर्णन M. 3, 241. 9, 248.

2. अवरवर्ण (wie eben) m. ein Mann aus einer verachteten Kaste, ein Çūdra AK. 2, 10, 1.

अवरवर्णक m. dass. Çabdār. im ÇKDR.

अवरव्रत (अ° + व्रत) m. Sonne Trik. 1, 1, 98. — Vgl. अर्कव्रत.

अवरशिला (अ° + शि°) f. N. pr. eines buddh. Klosters HIGUEN-TSANG 188. — Vgl. पूर्वशिला.

अवरशैल (von अवरशिला) m. pl. N. einer buddhistischen Schule Burn. Intr. 446. Lot. de la b. I. 337. — Vgl. पूर्वशैल.